

ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ



ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΒΙΑΝΝΙΤΩΝ

ΑΓΡΟΤΙΚΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

Σ' όλες τις αγροτικές περιοχές της χώρας μας και του κόσμου όλου υπάρχουν οι αγροτικοί δρόμοι. Αυτοί που οδηγούν από τις κατοικημένες περιοχές και φτάνουν μέχρι το τελευταίο χωράφι.

Μονοπάτια, όταν ο άνθρωπος πήγαινε με τα πόδια, βελτιωμένοι, όταν άρχισε να χρησιμοποιεί τα ζώα ως μεταφορικό μέσο (μεταφορά εργαλείων και λιπασμάτων για τις καλλιέργειες, περισυλλογή και μεταφορά των αγροτικών προϊόντων).

Σήμερα που το αυτοκίνητο καθιερώθηκε ως μεταφορικό μέσο και χρόνο με το χρόνο το γαϊδούρι και το μουλάρι (που στον τόπο μας δεν έλειπαν από κανένα σπίτι) εξαφανίζονται, η ανάγκη για διάνοιξη και συντήρηση αγροτικών δρόμων είναι επιτακτική.

Το κάθε παλιό μονοπάτι που ρηθγούσε και στο τελευταίο χωράφι θα πρέπει να μετατραπεί σε δρόμο πρόσβασης του αυτοκινήτου. Έτσι μονάχα θα συντηρηθούν και οι καλλιέργειες στον τόπο μας. Έτσι μονάχα οι κάτοικοι θα μείνουν κοντά στη γη.

Το πυκνό αυτό δίκτυο αγροτικών δρόμων, που πρέπει να καλύψει το σύνολο της αγροτικής περιφέρειας της επαρχίας μας, θα πρέπει να διατηρείται σε καλή κατάσταση, ώστε όχι μόνο η κίνηση των τροχοφόρων να είναι ασφαλής, αλλά και η φθορά τους να περιορίζεται στα πιο μικρά περιθώρια.

Κι όπως τα περασμένα χρόνια η κάθε κοινότητα φρόντιζε στο διάστημα του καλοκαιριού, με προσωπική εργασία των κατοίκων, να καθαρίζει από κλαδιά και πέτρες όλους τους τότε αγροτικούς δρόμους, το ίδιο ση-

μερα οι αγροτικοί δρόμοι που έχουν διανοιχτεί μα και οι πολλοί άλλοι που χρειάζονται και πρέπει στο πιάτο σύντομο χρονικό διάστημα να διανοιχτούν, έχουν ανάγκη από συντήρηση και αποκατάσταση ζημιών που προκαλούνται από την κυκλοφορία των οχημάτων και ιδιαίτερα από τη βροχή.

Δεν είναι αρκετό να περάσει από μια περιοχή η μπουλτόζα, να ισιώσει τα χόματα και να παραμερίσει τις πέτρες, για να μπορεί να περάσει το αυτοκίνητο.

Η σωστή διαμόρφωση του οδοστρώματος και η συντήρησή του είναι αναγκαία. Τα αυξημένα καύσιμα που χρειάζεται το αυτοκίνητο για να κινηθεί σ' ένα κακοφτιαγμένο και ανώμαλο δρόμο, οι ζημιές που εύκολα σ' αυτούς τους δρόμους παθαίνει το αυτοκίνητο μεταφέρονται στο κόστος των αγροτικών προϊόντων. Έτσι, όταν δίπλα στα έξοδα καλλιέργειας και περισυλλογής που χρόνο με το χρόνο ανεβαίνουν, προστεθούν και αυξημένα έξοδα διακίνησης προς τις αγροτικές περιοχές, το κόστος των αγροτικών προϊόντων ανεβαίνει. Γιγαντίζονται έτσι όχι μόνο μη ανταγωνιστικά με τα προϊόντα άλλων περιοχών, αλλά και ασύμφορα για χρήση των ίδιων των παραγωγών, αφού θα τα βρουν στην αγορά φθηνότερα απ' ό,τι τους κοστίζουν.

Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που αρκετές οικογένειες αγοράζουν από το μανάβη πολλά είδη που θα μπορούσαν να τα έχουν από δικό τους χωράφι, μα οι συνθήκες καλλιέργειάς τους τα κάνουν ακριβότερα από εκείνα της αγοράς.

Η διάνοιξη, η σωστή διαμόρφωση και συντήρηση αγροτικών δρόμων είναι ένα από τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα οι κοινότητες. Πρόβλημα που για τις κοινότητες της επαρχίας μας είναι πολύ οξύ. Οξύ γιατί η αναμάλια του εδάφους κάνει δύσκολη τη διάνοιξη, μα και η διάθεση των μηχανημάτων που χρειάζονται είναι πολύ φειδωλή από τη Νομαρχία. Και γίνεται ακόμη πιο δύσκολη σε στιγμές που χρειάζεται η αποκατάσταση μιας ζημιάς με πολυποικίλες επιπτώσεις.

Πρόβλημα οξύ για την κάθε κοινότητα της επαρχίας μας, μα και πολύ δύσκολο να το αντιμετωπίσει μόνη της η κάθε μια χωριστά, με την απόκτηση δικών της μηχανικών μέσων.

Πρόβλημα όμως που μπορεί να θρει τη λύση του με τη συνεργασία όλων των κοινότητων της επαρχίας. Με τη συνεργασία αυτή και η προμήθεια μιας μπουλτόζας, ενός εκσκαφέα, ενός γκρέιπντ και ενός φορτηγού είναι δυνατή, μα και εργασίες για όλο το χρόνο θα υπάρχουν.

Έτσι η αγροτική οδοποιία θα θρει τη σωστή της λύση στην επαρχία. Το όφελος από την παραγωγή θα είναι τέτοιο, ου θα υπερκαλύψει την αξία και τη συντήρηση των αναγκαίων μηχανημάτων.

Τα Κοινοτικά Συμβούλια όλων των χωριών, ως λάβουν σοβαρά υπόψη τους το μεγάλο αυτό πρόβλημα που ορθώνεται καθημερινά μπροστά τους κι ως προχωρήσουν σύντομα στην από κοινού αντιμετώπισή του.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝ)ΣΜΟΥ ΑΝΩ ΒΙΑΝΝΟΥ

Στη γενική συνέλευση του Συν)σμού Άνω Βιάννου που πραγματοποιήθηκε σε αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου Άνω Βιάννου, στην οποία παρευρέθηκε και ο πρόεδρος Γ. Συν)σμών κ. Γιώργης Γιανναδάκης, διαπιστώθηκε για μια ακόμη φορά η έλλειψη κατάλληλης αίθουσας για μαζικές συγκεντρώσεις των κατοίκων. Με εκατόν πενήντα περίπου μέλη με τα οποία ξεκίνησε η συνέλευση, η αίθουσα ήταν γεμάτη, πολλοί ήταν καθισμένοι στα θρανία και αρκετοί όρθιοι. Συνθήκες απωρόηστε ακατάλληλες για πολυώρη συζήτηση, που είναι απαραίτητη για μια πλήρη ενημέρωση των συνεταίρων και για τον αναγκαίο διάλογο που πρέπει να γίνεται.

Πριν από τις αρχαιρεσίες, που το αποτέλεσμά τους αναφέρουμε σε άλλες στήλες, ο Πρόεδρος του απερχόμενου Διοικ. Συμ)λιου κ. Δημήτρης Πλαντζουνάκης ενημέρωσε τη συνέλευση για την πορεία ανόδου των εργασιών του Συν)σμού με την αντικατάσταση του ελαιουργείου, τη συγκέντρωση λαδιού, τη διακίνηση εφοδίων και κτηνοτροφών, την ίδρυση και λειτουργία σουπερ μάρκετ.

Σε ερωτήσεις ή τοποθετήσεις που έκαναν, οι συνεταίροι Μανώλης Παπαδημητράκης, Μανώλης Κονδουλάκης, Μανώλης Ραπτάκης, Γιάννης Παπαγιαννάκης, Γιώργης Χρηστάκης, Μανώλης Σπανάκης, Γιώργης Τρουλάκης και Μανώλης Παπαδάκης ο κ. Πλαντζουνάκης απάντησε πως δεν έδω σε στοιχεία απολογισμού, για τί αυτά θα γίνουν σε άλλη συνέλευση. Ανέφερε ότι δάνεια δίνονται, συμφωνεί όμως ότι πρέπει να ζητηθούν ακόμη περισσότερα, και ότι το θέμα τυποποίησης του λαδιού προχωρεί.

Με την ευκαιρία από τη θέση αυτή θέσαμε υπόψη των μελών του Συν)σμού Άνω Βιάννου, αλλά και κάθε

άλλου συνεταίρωτή που ενδιαφέρεται για τα συνεταίρυστικά και πολύ περισσότερο του νεοεκλεγμένου Διοικητικού Συμβουλίου του Συν)σμού Άνω Βιάννου, τα παρακάτω τα οποία με το χρόνο των 5 λεπτών που είχε καθορίσει η Γενική Συνέλευση

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΕ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Από τις αρχαιρεσίες που έγιναν την Κυριακή 12 Απριλίου σε συνεταίρυσμούς της επαρχίας, αναδείχθηκαν:

Στο Συν)σμο Άνω Βιάννου:

Διοικητικό Συμβούλιο:
Πλαντζουνάκης Δημήτριος του Εμμανουήλ
Παπαδημητράκης Δημήτριος του Εμμανουήλ
Παπαμασταϊάκης Εμμανουήλ του Γεωργίου
Παπαδημητράκης Ιωάννης του Χριστόφορου
Τρουλάκης Γεώργιος του Ιωάννη και της Μαρίας

Εποπτικό Συμβούλιο:
Γουρνεζάκης Γεώργιος του Ματθαίου
Κουφαλιτάκης Κων)νος του Χαριλάου
Λασηθιωτάκης Νικόλαος του Εμμανουήλ

Αντιπρόσωποι στην Ένωση:
Αγαπάκης Εμμανουήλ του Αντωνίου
Κονδουλάκης Εμμανουήλ του Γεωργίου
Παπαδομαρκάκης Χαράλαμπος του Ιωάννου
Περβολαράκης Μιχαήλ του Γεωργίου
Μπισσακάκης Εμμανουήλ του Σταύρου
Παπαδημητράκης Ιωάννης του Χριστόφορου

Στο Συν)σμο Αγίου Βασιλείου:
Διοικητικό Συμβούλιο: ...
Διακάκης Κλέαρχος του Βασίλειου

ήταν αδύνατο να αναφερθούν.

Η τιμή του λαδιού, που είναι το κύριο αντικείμενο του Συν)σμού, χρόνο με το χρόνο διαμορφώνεται πολύ χαμηλότερη απ' ό,τι ο πληθωρισμός έχει ανεβάσει, άλλα είδη βιοτεχνίας — βιομηχανίας

Ζουμάκης Γεώργιος του Ιωάννου
Μανδολάκης Ιωάννης του Γεωργίου
Παξιμαδάκης Μιχαήλ του Γεωργίου
Συμαράκης Γεώργιος του Βασίλειου
Εποπτικό Συμβούλιο:
Βαρδάκης Μιχαήλ του Εμμαν. Μπαρπαγαδάκης Γεώργιος του Κων)νου

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 4

αλλά και πρόψιμα ακόμη.

Και επειδή οι συνεταίροι δεν μπορούν ν' ανεβάσουν την τιμή του λαδιού, γιατί αυτό εξαρτάται από την Κυβέρνηση, την ΕΟΚ και τον διεθνή ανταγωνισμό, ο Συν)σμος μπορεί να βοηθήσει με δύο τρόπους: Με τη διαφορά που προκύπτει, όταν το λάδι διοχετεύεται στο εμπόριο τυποποιημένο και με την ποιοτική του βελτίωση που θα γίνει με τη δημιουργία στο εργοστάσιο προ)ποθέσεων, ώστε να αλέθεται ο λαϊοκάριπος σε πολύ μικρά χρονικά διαστήματα από κάθε παραγωγό, με την παρακολούθηση της κατάλληλης θερμοκρασίας — θέρμανσης της ελαϊούχης και άλλων σημείων στην πορεία της επεξεργασίας, με τη συχνή ανανέωση του νερού στο πλύσιμο του ελαιοκάριπου και την όλη καθαριότητα του χώρου του ελαιουργείου και των δοχείων, της οξυμέτρησης κλπ.

Παράλληλα με την ποιοτική ● Συνέχεια στη σελίδα 4

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΣΤΟ ΒΑΧΟ

Με πρόταση κατοίκων του Βαχού και ύστερ' από τη δωρεάν παραχώρηση οικοπέδου από την οικογένεια του κ. Μανώλη Χρηστάκη, το Κοινοτικό Συμβούλιο Βαχού προχωρεί στην ανέγερση Μνημείου των νεκρών της Γερμανο-ιταλικής Κατοχής.

Στην προσπάθεια αυτή καλούνται να βοηθήσουν η Νομαρχία Ηρακλείου, οι κάτοι-

κοι του χωριού και όποιος άλλος θέλει να τιμήσει την μνήμη αυτών που έψααν θύματα της γερμανικής θηριωδίας.

Προσφορές προς το Κοινοτικό Συμβούλιο Βαχού ή μέσω των Β.Ν.

Λεπτομερής απολογισμός του έργου θα γίνει με την ολοκλήρωσή του.

ΓΙΑ ΤΗ ΔΕΗ

Σε προηγούμενο φύλλο των Β.Ν. αναφερθήκαμε στην παροχή ηλεκτρικού ρεύματος στο νέο οικισμό της Άνω Βιάννου, τους Καψάλους. Η μελέτη έχει γίνει, εγκρίθηκε, μεταφέρθηκε και οι στυλοί που χρειάζονται για να γίνει η σύνδεση. Έχουν περάσει αρκετοί μήνες από τότε και όμως οι εργασίες, για να μπορέσει να δοθεί ρεύμα, δεν προχωρούν. Εγκαιροποιήσεις για να συνδεθούν είναι έτοι-

μες σε περισσότερα από επτά σπίτια, τα οποία έχουν εφοδιαστεί και με πολλά ηλεκτρικά σκεύη, ενώ μίνα με το μήνα είναι ετοιμάζονται και άλλα σπίτια. Οι κάτοικοι ρωτούν και μαζί τους κι εμείς:

Τι συμβαίνει και δεν προχωρούν οι εργασίες;

Από τη ΔΕΗ θα περιμένουμε μια απάντηση για να ενημερωσουμε τους αναγκώστες μας.

● Συνέχεια στη σελίδα 4

ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

3ο (Πελευταίο)

Η τοπική αυτοδιοίκηση για να ανταποκρίνεται στην έννοια και το περιεχόμενό της, πρέπει να αξιοποιεί το πλέγμα της πολιτικής εξουσίας επιτελώντας διάφορες λειτουργίες όπως:

α) να προσφέρει καλύτερο κοινωνικό έλεγχο από εκείνο της κεντρικής εξουσίας.

β) να αθλώνει τον εξαναγκασμό της Κεντρικής εξουσίας, προσπαθώντας να προωθήσει τις παραγωγικές δυνάμεις πάνω από το πλαίσιο που ορίζουν οι σημερινές παραγωγικές σχέσεις, με το συνεταίρυσμό, την κοινωνικοποίηση και την αυτοδιαχείριση, με σκοπό να σπάσουν οι σημερινές πα-

ΤΟΥ Κ. ΒΑΓΓΕΛΗ ΒΑΡΔΑΚΗ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ

ραγωγικές σχέσεις και να δημιουργηθούν νέες, που θα προωθήσουν και θα εξελίξουν παραπέρα τις παραγωγικές δυνάμεις για να εξελιχθεί η κοινωνία σε ανώτερα επίπεδα.

γ) να μειώσει το κόστος διαχείρισης της κρατικής μηχανής, παίρνοντας κάποιο μερίδιο της διαχείρισης αυτής.

δ) να αξιοποιεί από μόνη της τις τοπικές πηγές και το πλεόνασμα που δημιουργούν οι εργαζόμενοι στην περιφέρεια για να αποκοπεί από το μεγαλύτερο αυτό δυναμικό οι περιφέρειες.

ε) να συγκροτείται με την

κρατική εξουσία, αρπάζοντας της με τις συλλογικές δραστηριότητες (συλλογικές και συνεταίρυστικές μονάδες κ.ά.) αρμοδιότητες που θα της παραχωρήσει στο Λαό.

Έτσι, οι Πρόεδροι και τα κοινοτικά συμβούλια δεν πρέπει να είναι μόνοι τους, δεν πρέπει να εγκαταλείπονται από το Λαό. Τα προβλήματα είναι πολλά και η φύση τους είναι τέτοια, που για να λυθούν απαιτείται η συμμετοχή όλου του Λαού. Ο πρόεδρος και τα κοινοτικά συμβούλια απλά και μόνο θάμει μπροστάρηδες στις προσπάθειες αυτές και τίποτα περισσότερο. Αυτός

που θα αποφασίζει θάμει ο Λαός. Αυτός που θα εκτελεί θάμει πάλι ο Λαός. Αν δεν ενεργοποιηθεί και δεν κινητοποιηθεί ολόκληρος ο Λαός, οι κοινωνίες αντί να προωθούν θα φρενάρουν την εξέλιξη και την ανάπτυξή τους.

Οι λαϊκές συνελεύσεις και όχι τα μεμονωμένα άτομα, όσο αξία και δραστηριότητα κι αν είναι, πρέπει να παίρνουν τις αποφάσεις, πρέπει να υλοποιούν τα προγράμματα.

Έτσι, για μένα, τοπική αυτοδιοίκηση σημαίνει:

1) Σημεία και χώρος, όπου συγκεντρώνονται, αναπτύσσονται και δραστηριο-

● Συνέχεια στη σελίδα 4

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Υγειονομικός Σταθμός Βιάννου	22205
Ίατρείο Άγροτικό Πεύκου	31377
Χωροφυλακή Υποδιεύθυνση Βιάννου	22206
Χωροφυλακή Σταθμός Πεύκου	31376
Γυμνάσιο Βιάννου	22230
Άγρονομείο Βιάννου	22006
Ειρηνοδίκειο	22211
Συνεταιρισμός Βιάννου (Γραφεία)	22226
Συνεταιρισμός Βιάννου (Έλαιουργείον)	22136
Ο.Τ.Ε. (βλάβαι)	22121
Ο.Τ.Ε. (πληροφορίες)	22215
Έλληνικά Ταχυδρομεία	22203
Κτηνιατρείο	22090
Φαρμακείον	22.140
Γεωπόνοι	22317

ΑΓΟΡΑΙΑ

Πετράκης Χαρ. — Βιάννος	22051
Ζαΐμάκης Θεόφιλος — Βιάννος	22304
Θεοδοσάκης Γεώργιος — Πεύκος	31437
Καρτσάκης Έρμανουήλ — Λουτράκι	22103
Λαοθηιωτάκης Γ. — Βιάννος	22355
Χατζάκης Ιωάννης — Άγιος Βασίλειος	31301
Γαλανάκης Μιχ. — Χόνδρος	22101
Ψαρολογάκης Κων. — Χόνδρος	22109
Σοφοκλής Παπαδάκης — Καλάμι	31275
Ιωάννης Κονσολάκης — Άμρα	31420

(Γιά υπεραστικά: 0895)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ:

Σταύρος Νεραντζάκης και Άνα Σταματάκη Πόπη Κονισιάκη και Κυριάκος Κασπαλάκης. Ευλαμπία Γαρεδάκη και Δημήτρης Τριαλώνης.

ΣΤ ΑΜΙΡΑ:

Κωνσταντίνος Τριανταφυλλάκης και Αντώνης Γκιόκας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ:

Η κ. Ρούλα σύζ. Εμμ. Χουλιάκη γέννησε αγόρι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΣΤΗΝ ΑΝΩ ΒΙΑΝΝΟ:

Σπύρος Αγαπάκης

ΣΤΟ ΒΑΧΟ:

Δημήτρης Π. Α. Πνευματικάκης Αικατερίνη χήρα Γρ. Δαμουλάκη Ρηγούσα Σταυρακάκη Αικατερίνη Νταδοράκη (καλογριά)

ΔΩΡΕΕΣ

Μας έστειλαν για το Λογισμικό Γηροκομείου Βιάννου: — Ο κ. Νίκος Παπαγιαννάκης στη μνήμη Λευκίδα Στρατάκης 3.000 δρχ. — Ο κ. Νίκος Γ. Βλαχάκης στη μνήμη της μητέρας του 5.000 δρχ. — Η κ. Ρούλα Πολέτου στη μνήμη της γιαγιάς της Ευαγγελίας Βλαχάκη 10.000 δρχ. — κ. Χρυσάνθη Σπανάκη στη μνήμη του συζύγου της 5.000 — Η κ. Ιουλία Φραγκιαδούλη στη μνήμη του συζύγου της Τίτου Φραγκιαδούλη 10.000 — Η κ. Παν. Μοσχάκη στη μνήμη του πατέρα της Τίτου Φραγκιαδούλη 10.000 — Η κ. Βίκυ Κρυωνίδου στη μνήμη του πατέρα της Τίτου Φραγκιαδούλη 10.000 — Ο κ. Χαράλ. Κοκολάκης στη μνήμη Βασιλείου Τρουλάκη 2.000 δρχ. — Ο κ. Στέφανος Παπαγιαννάκης στη μνήμη Λευκίδα Στρατάκη 2.00.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΣΤΗ ΒΙΑΝΝΟ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ «ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ — ΜΟΥΣΙΚΗ»

ΣΠΑΝΑΚΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ

ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ — ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

— ΜΕΓΕΘΥΝΣΕΙΣ

— ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΣΕ ΔΙΣΚΟΥΣ — ΚΑΣΣΕΤΕΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΣΥΝΕΠΑΡΧΙΩΤΩΝ

ΗΡΘΕ Η ΑΝΟΙΞΗ

Ήρθε η άνοιξη κι ανθίζουν τα κλαριά κι όλος ο κόσμος είναι γέλιο και χαρά. Ήρθε η άνοιξη κι ο κόσμος ημερώνει, μικραίνει η νύχτα κι η μέρα μεγαλώνει. Ήρθε η άνοιξη και ζευγαρώνουν τα πουλιά κι αρχίζουν και χιχίζουνε φωλιά. Αφήνει ο γέρος το μαγκάλι και το τζάκι και θγαίνει έξω να λιαστεί, να ξεμουδιάσει. Κι αν είν' της νιότης μαδημένα τα φτερά, όμως θυμάται, δεν ξεχνάει και τα παλιά. Ανεστεριάζει κάποια μέρα π' άνοιξε η καρδιά του, σαν είδε στολισμένη μια γειτονιά του. Κείνο το Πάσχα την έκανε κερά στην εκκλησία με κουμπάρι και παπιά. Και κτίσανε φωλιά σαν τα πουλιά, γεννήσανε και μεγαλώσανε παιδιά. Μα σαν άνοιξε και εκείνα τα φτερά τους, εφεύγαμε ένα ένα απ' τη φωλιά τους. Και τώρα οι γέροι περιμένουνε κομμάτι φορά μήπως γυρίσουν και τους φέρουνε της νιότης τη χαρά.

Σ. Γ. Μ.
Συκολόγος

ΜΑΡΤΗΣ ΤΟΥ 1987

Στους μήνες της Άνοιξης έχει τοποθετηθεί ο Μάρτης. Πολλές φορές όμως κάθε άλλο παρά με άνοιξη μοιάζουν οι μέρες του Μάρτη. Χειρότερες κι από του Δεκέμβρη, του Γενάρη ή του Φλεβάρη. Όχι μόνο θροχές μα και χιόνια και πολύ χειμλές θερμοκρασίες.

Έτσι ανάλογα με την κάθε παρουσία του ο λαός, που με μια λέξη τον ανάμασε «πεντάγωνισμο» μεταφέρει από στόμα σε στόμα διάφορους χαρακτηρισμούς του Μάρτη.

Για τις πρόωρες ζέστες που τις πιο πολλές φορές παρουσιάζονται το Μάρτη ο λαός λέει: — Από Μάρτη καλοκαίρι κι από Αύγουστο χειμώνα. — Από Μάρτη πουκάμισο κι από Αύγουστο παλτό. — Ο ήλιος του Μάρτη τρυπάει του θεοδιού το κέρατο. — Απ' έχει κάρην ακριβή του Μάρτη η ήλιος μην τη δει κι αν τη δει μην τη μαυρίσει να την ροδοκικκινίσει.

Τις περισσότερες χρονιές ο Μάρτης έχει έστω και λίγες θροχές, μα και περισότερες να είναι δεν μπορούν να έχουν τη δύναμη και τη διάρκεια υγρασίας, όσο η θροχή του χειμώνα γι αυτό και ο λαός λέει: — Του Μαρτιοπαρλιη τα νερά πηλά (λάστιες) και χιμάτα

(σκόνη) είναι. Υπάρχουν όμως και οι περιπτώσεις του κρούσι και του χιονιού και ο λαός λέει:

— Μάρτης, γδάρτης και παλουκακάτης. — Του Μάρτη εύλα φύλαγε μην κάψει τα παλούκια! Απρίλη ευλοκέρατα, μη χάσεις τα κοπέλια.

— Εβγα εσύ Φλεβάρη να μπω εγώ ο Μάρτης να κάνω τις γιριές και τους γερώντους να κατουρούν στην ανθρωπιά.

— Πρηνς είπτε η γριά του Μάρτη κι αυτός την έβαλε στο χάρκιωμα (στο καζάνι). Παρ' όλα αυτά όμως:

— Ο Μάρτης κι αν χιονίσει καλοκαίρι θα μυρίσει. (Λέγεται και για το Φλεβάρη: Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίζει του καλοκαιριού μυρίζει).

Τη φετινή χρονιά όμως το 1987 ο Μάρτης παρουσιάστηκε πραγματικά με τη μορφή που «πεντάγωνισμο».

— Ο Μάρτης ο πεντάγωνισμος πέντε φορές εχινόσει και πόλι το μετάνιωσε που δεν εξαναχινόσει.

Κι όχι μονάχα πέντε αλλά από τις 3 τη νύχτα προς τις 4 που άρχισαν οι πρώτες χιονοστιβάδες ως που τελείωσε, το χιόνι ήταν και θημερινό.

Η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟ ΓΙΑΝΝΗ ΔΗΜΗΛΑ

Την Δευτέρα 30 του Μάρτη πραγματοποιήθηκε εκδήλωση από την Πανελλήνια Ένωση Λογοτεχνών στην αίθουσα εκδηλώσεων του Ξενοδοχείου EL GRECO (Ομόνοια), όπου και τιμήθηκε ο Κρητικός συγγραφέας Γιάννης Δημηλάς.

Στην γεμάτη αίθουσα που παρευρέθηκαν και πολλοί Κρητικοί, μίλησε για το συγγραφέα και το έργο του ο ποιητής Κώστας Μαϊστράλης.

Ο Κώστας Μαϊστράλης, φίλος της Κρήτης, μίλησε με πολλή αγάπη όχι μόνο για τον συγγραφέα και το έργο του, αλλά και για την γη που τον γέννησε: την Κρήτη.

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΛΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ

Πολύ συγκινημένος αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω τις εφημερίδες της Κρήτης μέσα και έξω από το νησί μας, που όλες χωρίς καμιά εξαίρεση, με τη σωστή ιασημέρωση του κοινού, βοήθησαν στην επιτυχία των εκδηλώσεων που έγιναν για να τιμηθούν τα γράμματα στο πρόσωπό μου.

Η μία στο Ηράκλειο της Κρήτης από την Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών, και η άλλη στην Αθήνα από την Πανελλήνια Ένωση Λογοτεχνών, Το ίδιο ευχαριστώ και τους τρεις ραδιοφωνικούς Σταθμούς της Κρήτης, Χανίων, Ηρακλείου, και Ιεράπετρας.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΟΝΤΡΟΥ Η ΣΑΡΙΚΑ

Η μικρή πλατεΐτσα του χωριού, η λεγόμενη Σαρίκα, έχει παχύ αέρα (σκιά) το καλοκαίρι, με το μεγάλο πλάτανο που είχε φυτέψει ο μπαρμπα—Αντρέας στην αυλή του παλιού του καφενέ. Και το φθινόπωρο, σαν αρχίσουν τα φύλλα του να πέφτουν, επιτρέπουν στο χειμωνιάτικο ήλιο να ζεσταίνει την υπήνεμη πλατεΐτσα.

Ένα τάγμα γέροι απ' όλο το χωριό απακαμωμένοι απου τη ζωή, απόστρατοι, δάσκαλοι, στρατιωτικοί, συνταξιούχοι, γεωργοί απ' όλους τους κλάδους μαζεύονταν καθημερινά στην πλατεΐτσα το χειμώνα με τα χειμωνιάτικα και το καλοκαίρι με τα καλοκαιρινά, έπιναν τον καφέ τους και συζητούσαν όλα τα προβλήματα του χωριού.

Ο καφενές του μπαρμπα—Αντρέας ήταν ο καφενές των γερόντων. Οι νέοι δεν εσύχναζαν καθόλου και αν πενούσε κανείς, ούτε κάθιζε, ούτε μελούσε, ήπιανε ό,τι ήθελε και έφευγε αμέσως.

Όταν ήταν κακοκαιρία, έμπαιναν μέσα και όταν ήταν λιακάδα, κάθιζαν στον ήλιο.

Μια μέρα λέει ο Δάσκαλος. — Αρχεί σήμερα ο Κοκοτάκης να 'ρθει, μπα να να' αν αρρωστήρης;

— Ναί, ντα δεν τό 'μαθες; — Δεν ήμαθα 'γω πράμα. — Ε, μ' αυτός έχει προστάτη κι έχει δα μια εβδομάδα να κατουρήσει ψιλό του νερό και είναι η κοιλιά του νταούλι και τομα πάνε στην Αθήνα. Ο θεός να με κάμει ψω μαπαρ, μα δεν θα γιαγύρει αζωντανός.

Την άλλην ταχινή λέει πάλι ο Δάσκαλος. — Ε, μωρέ κοπέλια, και πολλές μέρες έχει να φανεί ο Μετελικής.

— Ντα δεν τα 'μαθες; Αυτόν τον ήπιασε κόλπος και ξυλιασε η μια ντου μπάντα, κι αν νέ ντασε γυρίσουνε, θα γυρίσει. Πάει κι αυτός, δε θα ξο ναρθεί στη Σαρίκα.

Τότε όλοι κούνησαν την κεφαλή τους μελαγχολικά. Ορισμένοι δακρύσανε κιόλας και πλατιά στενοχώρια απλώθηκε γιαμιάς στη Σαρίκα.

Ένας παλιός βρακόσ, ο Κασπακόκωστας, είπε: — Εσείς δεν είδετε ακόμη πράμα. Εμείς μοιάζομε μωρέ με τα αζά που πουλούσαν μια φορά του κασάπη και τα πήγαινε στη μάντρα ντου και ήσφαζε κάθε μέρα όσα ήθελε. Το ίδιο είμαστε, μωρέ, κι εμείς και κάθε ταχινή θα λείπει ένας από μας.

— Ετσά, μπρε, που το λές είναι. Και συμφώνησαν όλοι τους και έβγαλαν τα γυαλιά τους και ακούζιζαν τα μάθια τους.

Λέει και ο Μαιετοδημητρός, ο παλιός έμπορος που χανε δει πολλά τα μάθια του:

— Ετσά, μωρέ, θα τελειώσουσινε τα βάσανα μια και καλή. — Ε, άλλα βάσανα θα 'ρθούνε, πετάχτηκε από την πέρα μπάντα και φώναζε άλλος. Ξανάπε πάλι ο δάσκαλος το δικό του: — Μωρέ, κατέτε ποιός έχει

πολλές μέρες να φανεί εσά; Ο Κωστής. Μπα να να' κι αυτός αρρωστήρης;

— Όι, Δάσκαλε, δεν είναι αυτός αρρωστήρης, αλλά κατέβηκε στο γιαλό για να μην τον βρεί, λέει, ο Χάρος να τότε πάρει.

Είπε πάλι άλλος. — Ε, ζωή ναί, μωρέ, δα αυτή απου 'χομε εμείς;

— Γιάντα το λές τουλόγου εδά τούτονα.

— Όντεν είχα την υγεία μου και μπορούσα να φάω ό,τι κι αν ήταν, δεν είχα πράμα, κι εδά που ναί το πατάρτι μου γεμάτο, δεν μπορώ να φάω, πράμα.

— Ε, ντα είναι 'χεις εσύ, απου 'σαι κι ο πιο νοικοκύρης του χωριού και δε λείπει πράμα απου το σπίτι σου;

— Είναι δεν έχω, μωρέ κοπέλια; Ντα λείπει μου, μωρέ, πράμα; Έχω πίσση, σουρικό, ισζύ, χοληστερίνη, κι είναι διάλο μου λείπει, όλα τα 'χω και μου πάνε να μην τρώω πράμα, διάλε τη μοίρα μου. Είναι τα θέλω τα λεφτά; Μόνο χαμογι λάκι, ωσάν το μωρό κοπέλι.

Αλλά όσους κι αν παίρνει ο Χάρος, η Σαρίκα δεν αδειάζει ποτέ. Μοιάζει με στρατόπεδο αιχμαλώτων. Άλλοι απολούνται και άλλοι επιστρατεύονται. Οι γέροι του χωριού συμπληρώνουν τα κενά του περασμένου χρόνου, καθίζουν στα αδειανά καθίσματα που με το πέρασμα του χρόνου αδειασαν και περιμένουν και αυτοί τη δική τους σειρά.

Λέει ο γερο—Κουτούφης, ο μεγάλος κτηματίας:

— Μωρέ σεις παιδιά, εγώ είμαι ο γεροντότερος του χωριού και να σας—ε—πυ: Τούτη η ζωή δεν είναι πράμα, ωσάν να μήκα από τη μιαν πόρτα και βγήκα απου την άλλη.

Όλοι οι γέροι συμφωνήσανε: Ετσά ναί, κιόλας, ψεύτης κόσμος, έ παντέρμα χωράφια μου. Σήμερα δικά μου, αύριο αλλουνοί και ποτέ κανενοός.

Όλοι οι γέροι κουτσομπολεύανε όλη τη μέρα, λέγανε όλο για παλιούς ανθρώπους του χωριού που ήρθανε σ' αυτό τον κόσμο και φύγανε χωρίς να καταλάβουνε πράμα. Για σσι πιό όμορφες γυναικες του χωριού, για σσι βυζανομάνες, που καθίζανε κι αυτές στη Σαρίκα ομάδα με σσι γέρους και βυζάνανε τα κοπέλια τους.

Είπε πάλι ο Δάσκαλος, που πάντα είχε το λόγο, γιατί οι άλλοι γέροι ήσανε λιγομίλητοι:

— Μωρέ, θυμάστε τον μπαρμπα Λιαπή, που δεν εδούλεψε ποτέ στη ζωή ντου και ήταν ο πιο καλοπερασμένος του χωριού; Πάει κι αυτός! Συχνά η γεροντοπαρέα έπεφτε σε σκέψεις και καμιά φορά άμα ήπινανε κανένα κρασάκι τα ξεχνούσαν όλα.

Την άλλην βραδιά περίμεναν το Δάσκαλο να 'ρθει... αλλά αυτός μάνισε, και πήγε ταξίδι μακρινό... και στην πλατέα μπλείο δεν ξαναφάνηκε!.

ΝΙΚΟΣ ΑΝΔΡΕΑ
ΘΕΟΔΟΣΑΚΗΣ
Χόνδρος 1986

Η συνέχεια του «Όμορφος Κόσμος» του κ. Αντ. Σπιβακτάκη στο επόμενο.

«ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Μηνιαία Έκδοση στην ύπηρεσία όλων των Βιαννιτών

Έκδοτης — Διευθυντής Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ Όδός 1866 άριθμ. 110, τηλ. 282.808

Φιλολογική έπιμέλεια κειμένων Κ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Υπεύθυνος Τυπογραφείας ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ Έβανς 83 (Στος Μουρτζή) τηλ. 242.040

Έτήσιες συνδρομές

Ίδιωτών δρχ. 300 Κοινοτήτων—Σχολείων — Ένοριών » 400

Έμβάσματα: Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ Έπιστολές για τήν Ύλη:

Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ: 1866 άρ. 110 Έράκλειο

Κ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗ: Καποδιστρίου 39 Έράκλειο Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ή μή δέν έπιτρέφονται. Τά ένυπόγραφα άρθρα έκφράζουν τίς άπόψεις των συγγραφέων.

ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Του Αντώνη Εμμ. Στιβακτάκη

Εκείνη η Μεγάλη Παρασκευή θα μείνει ανεξίτηλα γραμμένη στο νου και στην καρδιά μου. Γιατί ήταν η πρώτη Μεγάλη Παρασκευή που έζησα έντονα την περότητα και αγιότητά της, αλλά και κατανόηση τη σημασία της για την πορεία του ανθρώπου στη ζωή.

Ήμασταν τότε μαθητές της Πέμπτης τάξης του Δημοτικού Σχολείου του χωριού μας. Το χωριό μας τότε ήταν ζωντανό, πνευματικά ακμαίο, γιατί ζούσαν και επηρέαζαν τη ζωή μας τα ήθη και έθιμα του τόπου μας. Αυτή η πνευματική κληρονομιά των προγόνων μας πλου μας ενώνει όπως

και η ιστορία μας, με το μακρινό παρελθόν μας. Μέσα σ' αυτό το ζωντανό περιβάλλον μεγαλώναμε, δημιουργούσαμε, χτίζαμε πέτρα πέτρα το οικοδόμημα του χαρακτήρα μας, της ψυχής μας.

Η πέμπτη τάξη του σχολείου μας εκείνη τη χρονιά είχε μια πρωτότυπη ιδέα. Όλοι οι μαθητές αποφασίσαμε αυθόρμητα, χωρίς την προτροπή κανενός, να καλλιεργήσουμε πάνω στο λόφο που ήταν χτισμένο το σχολείο μας έναν ανθόκηπο της ιδέας, αυτής της προσπάθειας θρισκόταν στο σκοπό για τον οποίο θα καλλιεργούσαμε αυτό τον κήπο. Θέλαμε τα λουλούδια του να είναι έτοιμα την άνοιξη για να τα κόψουμε και να πιά πάμε στον Επیتάφιο της επόμενης μέρας. Παράδειγμα. Νομίζαμε πως αυτό θα ήταν το ωραιότερο χειροποίητο δώρο που θα μπορούσαμε να προσφέρουμε στο «νεκρό Ιησού» για τον οποίο τόσο είχαμε ακούσει στην Τετάρτη τάξη και είχαμε πολύ επηρεάσει την ψυχή μας. Θυμάμαι τότε το διάσελο μας που μας είχε πιά με συγκίνηση ότι «ο Χριστός πέθανε για να αναστηθεί μετά, να νικήσει το θάνατο και να χαρίσει στους ανθρώπους την άδυνα ζωή».

Συγχρόνως θα κάναμε και μία ομάδα για να συμμετάσχουμε με εμείς στο χορό των εγκωμίων το θράδυ της Μεγάλης Παρασκευής. Και άρχισε η μεγάλη προσπάθεια από το Σεπτέμβριο. Η γη που θα καλλιεργούσαμε τον ανθόκηπο μας ήταν άγονη και σκληρή. Ήταν γεμάτη πέτρες κι αγκάθια. Όμως η δυνατή μας θέληση την καθάρισε, την έκαμε γόνιμη ποτίζοντάς την με τον παιδικό μας ιδρώτα και στη θέση του αγκαθίων φυτέψαμε τριαντάφυλλιά, ζουμπούλια, κρίνα, γαρύφαλα και άλλα άθη.

Τον ανθόκηπο αυτό μπορούσαμε και τον στήσαμε τόσο όμορφα σ' αυτόν τον ξερό τόπο, γιατί πρώτα είχε ανθίσει κιόλας μέσα στην καρδιά μας. Πολλές φορές τον ποτίζαμε κουβαλώντας το νερό από πολύ μακριά κι άλλες φορές πάλι η θροχή μας απόβλεψε απ' αυτή τη φροντίδα. Ο δάσκαλός μας, που στο μεταξύ έγινε κι αυτός κοινωνός της προσπάθειάς μας εκείνης, έδειξε κατανόηση και μας άφηνε τις ώρες της Γυμναστικής και στα διαλείμματα σ' ασχολούμασταν με την περιποίηση του κήπου μας.

Έτσι ο ανθόκηπος μας έγινε σιγά σιγά όμορφος και την άνοιξη γέμισε με ολόδροσα, μυριόχρωμα λουλούδια. Όλοι οι περαστικοί θαύμαζαν αυτό το μυστικό αποτέλεσμα της παιδικής μας δημιουργίας.

Και έφτασε το πρωί της Μεγάλης Παρασκευής. Οι καμπάνες των εκκλησιών του χωριού μας χτύπησαν πένθιμα και γέμισαν με τις λυπητερές φωνές τους τον ανοιξιάτικο αέρα, μεταδίδοντας την πίκρα τους στις ανθρώπινες ψυχές.

Νέοι και γέροι ξεχύθηκαν στους αγρούς και τους κήπους να μαζέξουν λουλούδια για να στολίσουν τον Επیتάφιο: Ζουμπούλια, δεντρολίβανο, τριαντάφυλλα και κρίνα, γαρύφαλα, νερατζαθούς και μαντζουράνες, ακόμη κι αγριολούλου-

δα. Το μοναδικό μπουλιμπέρι του χωριού μας που θρισκόταν στον Αποστολιανό, θα έμενε σε λίγο γυμνό «προσφέροντας» τα εωδιαστά άθη του σ' εκείνον που το δημιούργησε τόσο όμορφο.

Κι εμείς τα παιδιά της Πέμπτης Δημοτικού τρέξαμε στο δικό μας ανθόκηπο. Η χαρά μας, καθώς κόβαμε τα πολύχρωμα λουλούδια μας και τα κάναμε ανθοδέσμες, δεν περιγράφεται. Φτιάξαμε μίαν ανθοδέσμη για κάθε παιδί κι το μεσημέρι πήγαμε όλοι μαζί στην εκκλησία. Οι γυναίκες που στολίζουν τον Επیتάφιο, μας κάλεσαν ευγενικά να πιάς βοηθήσουμε. Είχαν ακούσει κι αυτές για την προσπάθειά μας.

Στολίσαμε τον Επیتάφιο με σεβασμό, συγκίνηση κι επίδειξη. Τα πρόσωπά μας έλαμπαν κι αντικατόπτριζαν το φερούργισμα της ψυχής μας.

Όταν έγινε η αποκαθήλωση κι ο ενταφιασμός του Χριστού, τελείωσε η μεσημεριανή ακολουθία. Στο τέλος ήπιαμε, όπως συνηθίζαμε, αγιασμό απ' εκείνο που ο πτέτροπος της εκκλησίας είχε φυλάξει από τα Φώτα γι' αυτή τη μέρα. Ήταν αυτό μ'α σκληρή δοκιμασία της παιδικής αντοχής μας, γιατί από το πρωί «δεν είχαμε βάλει τίποτε στο στόμα μας», ούτε νερό.

Εξάλλου όλη τη μέρα την περάσαμε νηστεύοντας. Τηρώντας το έθιμο, φάγαμε μόνο πικρά χάρτα χωρίς λάδι, λίγο ψωμί και ήπιαμε ξίδι για να «συμμετάσχουμε» κι εμείς στο μαρτύριο του Ιησού. Κι όλα αυτά όρθιοι, στο πόδι σε ένδειξη πένθους για τον ουράνιο «νεκρό».

Το θράδυ είπαμε τα εγκώμια, σχηματίζοντας μια απώ τις τρεις ομάδες του χορού. Τα είπαμε με κατανύξη, οι ήχοι έβγαζαν από τα άθη της καρδιάς μας και οι λεπτές παιδικές φωνές μας προκάλεσαν συγκίνηση σ' όλο το εκκλησίασμα. Ζήσαμε όλοι μας συγκλονιστικές στιγμές και πολλών τα μάτια πρόσφεραν δάκρυα στο Λυ-

τραπή.

Ύστερα ακολουθήσαμε την περιφορά του Επिताφίου σ' όλο το χωριό, ακόμη και στα πιο απόμακρο σοκάκια. Πάνω στον Επिताφίο άναθαν δεκάδες κεριά, ενώ όλοι όσοι ακολουθούσαν κρατούσαν στα χέρια τους αναμμένα κεριά και λαμπάδες και έψελναν ρυθμικά το «Κύριε ελέησον...». Την ίδια ώρα οι καμπάνες χτυπούσαν πένθιμα, τονίζοντας περισσότερο τη συγκίνησή μας. Περάσαμε απ' όλα τα σπίτια του χωριού. Μπροστά στην πόρτα κάθε σπιτιού ο ιερέας έκανε δέηση και οι νοικοκυραίοι κρατώντας στο χέρι τους το πήλινο δοχείο, όπου έκαμε το θυμίαμα, περνούσαν κάτω από τον Επिताφιο κι ύστερα προσκυνούσαν. Εκείνη τη νύχτα το χωριό μας μοσχοβαλούσε από το θυμίαμα, το άρωμα των λουλουδιών και των μύρων, τις δέσεις, τις ψαλμωδίες.

Τελικά ο Επिताφιος έφτασε στο νεκροταφείο των Αγίων Θεοδώρων. Εκείνη την ιερή νύχτα που ο άνθρωπος «έρχεται εις εσάτον» και οι ψυχές είναι ανάλαφρες σαν πούπουλα, δεν έπρεπε να ξεχάσουμε ούτε τους νεκρούς μας. Εκεί έγινε ειδική δέηση για τις ψυχές τους κι ύστερα επιστρέψαμε στην εκκλησία.

Αφού ο ιερέας διάβασε το τελευταίο Ευαγγέλιο της Μεγάλης Παρασκευής, που πολλοί πιστεύουν πως έχει θαυματουργικές ιδιότητες μετέφερε την εικόνα της Ταφής του Κυρίου από τον Επिताφιο στο Ιερό Βήμα. Ήταν γύρω στις δώδεκα τα μεσάνυχτα, όταν έγινε η απόλυση. Η καμπάνα της εκκλησίας χτύπησε για μια ακόμη φορά πένθιμα, την ώρα που το εκκλησίασμα αποχωρούσε.

Αποχωρήσαμε κι εμείς οι μαθητές της Πέμπτης τάξης του Δημοτικού με την ικανοποίηση πως πραγματωποιήσαμε ένα παιδικό μας όνειρο και συγχρόνως με τη χαρά που μας έδωσε η αίσθηση ότι εκείνη τη μέρα προσφέραμε την ίδια μας την καρδιά στο Θεό της αγάπης.

ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΤΑ ΓΡΑΜΜΕΝΑ

Του Γιάννη Νερατζάκη

Τρία χρόνια είχε απωλυθεί από το νηριό το Αιολίον ο Νέρης. Κι άλλα τρία με το τσιφτεκι στον ώμο, στον πίο σκληρό κι αδυσώπητο πόλεμο που γνώρισε ο τόπος μας. Και γύρισε με τα σώστα του, παλικάρι, λεβεντινός, μικητής και τιμημένος...

Έζησε θύελλες και τυφώνες, μάχες πολύνεκρες, γύρισε άγρια ελατοπυρηνά Βουανά, φαράγγια γυμνά, κασιανές, λυκούς, τσακάλια κι άγριες πολικές αρκούδες. Μα γλύτωσε από τον άγριο πολικό φονικό χειμώνα, και να τονε τώρα, στην ειδυλλιακή γαλήνη του μικρού όμορφου κρητικού χωριού.

Το χωριό του, μικρό, ολοκάθαρο, περιποιημένο, με όμορφες αυλές και κήπους, λουλούδια και δέντρα, νερά και πρασιανάδες, ομορφιά και ειρήνη. Και καλός κυνηγός ο Γιάννης ο Νέρης. Τουφέκι ολοκαίνουριο, κυνήγι μπόλικο η περιοχή του κι αυτός όλο νιάτα και λεβεντιά. Πάντα γελαστός, πάντα πρόσχαρος, ο λεβέντης ο Γιάννης. Πέρασε τη φρίκη του τριχρονου εμφυλίου με σφιχτά τα δόντια και χαίρετη τη μάτια και τώρα τη χαίρεται την ειρήνη. Είναι Σεπτέμβρης του 1953.

Κυνηγώντας τις ελεύθερες ώρες του στους όμορφους κάμπους, στις καταπράσινες ρηματιές τις γεμάτες μυριές και δάφνες, πήγαμε μια προς το Πυράδι και μια προς την Τουρλωτή.

Στο Πυράδι ήταν ο φίλος του ο Αγαθόκλης, όνομα και πράμα. Αγαθός και καλός, όλο γέλιο και αθωότητα. Λίγο μεγαλύτερος, αλλά με ψυχή μικρού παιδιού. Και καλός στη δουλειά του, τεχνίτης και αποδοτικός.

Τα παιδιά του σχολείου του έβγαζαν και δουλεμένα. Είχε δεκαπέντε χρόνια στη δουλειά του. Από τη Μίλατο του Μεραμπελιού ήταν. Λεβεντοχώρα το χωριό του. Χωριό πρώην το χωριό του. Τόπος θυσίας το χωριό του. Αλλά ο Αγαθόκλης ήταν δειλός και άπολιμος, απόλαμος, άγαμος, ανέραστος, παρθένος σ' όλο του. Καλός ψάλτης με τάση προς το μυστικό σό και την καλογερική. Μα πριν υποταχτεί στη μοίρα του, στο πεπρωμένο του, την έκαμε την προσπάθεια.

— Στην Τουρλωτή είναι δασκάλα η Ελένη από το Βραχάσι, μ' αρέσει και την ήθελα άφέντισσα και κυρά μου. Εγώ νηρούμαι να της το πω. Μα με βασανίζει η αγάπη της.

Τήνε σκέφτομαι νύχτα και μέρα. Παρακάτω σε, βοήθησέ με! Δεν τολμώ μωμάχοι! Κεραινός έπεσε στο Γιάννη το Νέρη η αποκάλυψη του φίλου του του Αγαθόκλη. Η Λενιώ από το Βραχάσι, το πετραμυδαλάκι από το Μεραμπέλι, το μισάνοιχτο μπουκουκισμένο ρόδι, ο σγουρός βασιλικός, το γλυκό πετροκέρασο ήτανε 23 χρονών...

Ανάκαφρη και πεταχτή, τριαντάφυλλα γεμάτα το πρόσωπό της, ασπραπές και κεραινοί τα μάτια της. Καστανόξανθη και ψηλή, ολοκάθαρη σαν το αλόλευκο κλίνο! Τραγουδιστή, καμπανιστή η λαλιά της σαν της Ευριδικής με τον καιρό. Όμορφο Απριλιάντικο ρόδι! — Καλονύριος ο Γιάννης ο Νέρης στο χωριό, λίγο την ήξερε, την Ελένη. Δυό τρεις φορές την είδε στο γραφείο, ένα καλημέρα λέγαμε μόνο.

Αλλά να αρνηθεί του φίλου του του Αγαθόκλη; Να πιας δεν έκανε αυτός για προζηνιτής; Ο προζηνιτής πρέπει να ναι μεγάλος στην ηλικία, πινερμένος. Αυτός ήτανε το αντίθετο, Λίγο πιά μεγάλος από την κοπελιά, απάντρετος. Αλλά μπορούσε και να μην πάει...

Την Τετάρτη το απόγευμα πήρε το τσιφτεκι του ο Γιάννης ο Νέρης, μπήκε στα καταπράσινα αμπέλια, πέρασε το βαθύ ποταμό προς την Τουρλωτή. Οι πέρδικες και τα τρυγόνια πετούσαν δεξιά ζερβά, και αυτός ούτε τα βλεπε, ούτε άκουε. Ο μούς του ήτανε στην προζηνιτιά.

Πώς θα το δεχτεί η Λενιώ, τι να κάνει... Κοπάδι πετούν πάνω του τα τρυγόνια κι ο Γιάννης ασυναίσθητα σηκώνει το τσιφτεκι, και πυροβολεί. Δυό φτερουγάρια χαροπηδούνε ματωμένα στο έδαφος. Τα πλησιάζει, τα χαιΐδεύει, τα πιάνει, κι αυτά απορούν γιατί τα κτύπησε και τον κοιτάζουν με θαλό δακρυσμένο βλέμμα. Λίγο πιά πάνω το σχολείο της Τουρλωτής. Πολύχρωμα παιδάκια τρέξαν, ανήσυχια από τον πυροβολισμό, στο τειχιό της αυλής.

Η δασκάλα τους, η Λενιώ προσπαθεί να τα καθησυχάσει.

Πλησιάζει ο Γιάννης ο Νέρης, γελαστός και ιδρυμένος, με το τσιφτεκι στον ώμο. Χαρούμενη και γελαστή η δασκάλα τον υποδέχεται.

— Ποιός καλός, ποιός δροσερός αέρας σ' έφερε στο χωριό μας; Έλα πέρασε, ορίστε, λέει χαρούμενη σαν την άνοιξη, ροδοκόκκινη σαν

τριαντάφυλλο.

Σαφνιάζεται ο Γιάννης από την αναπάντεχη υποδοχή. Τη χαίρετά εγκάρδια κι αυτός και της λέει:

— Ορίστε, τα δυό τρυγόνια είναι δικά σου, ζωντανά και τα δυό, και της δίνει και ένα κλωνάρι μυρτιά, καταπράσινο.

Τ' άρπαξε με τρυφερή καρδιά, τ' αγκάλιασε, τα φίλησε, έτρεξε, έφερε οξυζενέ, πιάδιο και καθάρισε την πληγή τους, στο φτερό ήτανε πληγωμένα. Τη μυρτιά τη μυρίστηκε και την έβαλε στο ανθοδοχείο.

Τα παιδιά έφεραν καρέκλες και δροσερές λεμονάδες από το διπλανό καφενείο. Ευχάρια στη κουβεντούλα, όλα τα παιδια γύρω μιας, ατμόσφαιρα όλο τρυφερότητα, αρχοντιά, ζεστασιά. Τι να πει τώρα για το φίλο του τον Αγαθόκλη, ο Γιάννης; Άλλος καιρός εφύσα, αχόνοι η Λενιώ, κόρακας ο Αγαθόκλης... Έφυγε άπραχτος και φανερά παραγμένος. Δεν του 'φευγε από το μυαλό το υγρό της βλέμμα, η τρανταχτή ομορφιά, το πανέμορφο κορμί, τα πλούσια κασιανόξανθα μαλλιά της... Κι ο Αγαθόκλης; Σκυφτός, φαλακρός, χοντροκαμωμένος και θέλει και νεά. Του μίλησε ο Γιάννης πως δεν μπόρεσε να της μιλήσει. Δύσκολα τα πράματα...

Την άλλη Κυριακή ξαναπήγε ο Γιάννης ο Νέρης στην Τουρλωτή. Η Λενιώ έμενε οικότροφος σε μια αρχοντική οικογένεια. Υποδοχή, χαρά, ομορφιά, τρυφερότητα από όλους. Τα τρυγόνια ζωντανά και τα δυό σ' ένα όμορφο κλουβί...

Το κλωνάρι η μυρτιά καταπράσινη σ' ένα όμορφο κινέζικο βάζο.

Κι η Ελένη όλο ομορφιά και νιάτα, όμορφο ανοιξιάτικο λιουλούδι, όλο γέλιο και χαρά...

Έλα τώρα και πές της εσύ για τον Αγαθόκλη, λέει ο Γιάννης ο Νέρης...

Έλαμπε από υγεία, νιάτα και λεβεντιά κι ο Γιάννης σαν γλυκός Απόλλωνας...

Πετούσε από χαρά, ομορφιά και δροσιά η όμορφη Ελένη, σαν γλυκιά Ναιΐδα, σαν πνοή, σαν ζέφυρος...

Τα Χριστούγεννα κάμανε πους γάμους τους, ο Γιάννης κι η Ελένη...

Κι ο φραουκάρς ο Αγαθόκλης; Φόρεσε τα μαύρα ράσα, έγινε και είναι ακόμη καλόγερος...

Βιάννος 3.9.86

ΠΑΛΙΑ ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ (ΜΙΑ ΔΙΟΡΘΩΣΗ)

Στο φύλλο των Β.Ν. του Φεβρουαρίου 1987 ασχολήθηκα με το «μάγο — μάντη» στον οποίο, κατά τις παιδικές μου αναμνήσεις, κατέφευγαν οι συνεπαρχιώτες μας σε περιπτώσεις σοβαρών ασθενειών προσώπων της οικογένειάς τους, ακόμη και μέσα στη δεκαετία του 1920. Η συνηθισμένη έκφραση ήταν: «Ο τάδε είναι θορία άρρωστος και πάνε να ρωτήσουν στο Βορώ» (Παραφθορά στους Βαρούς). Από την έκφραση αυτή, εσφαλμένα, μου είχε μείνει η εντύπωση ότι οι αποστολές πήγαιναν σε χωριό με όνομα Βορού. Στην πραγματικότητα όμως είναι ένα μικρό χωριό κοντά στη Χερσόνησο Επ.

Πεδιάδος, που λέγεται Βορός. Αυτή τη διόρθωση έλαχε την καλοσύνη να μου υποδείξει ο αγαπητός φίλος μου κ. Εμμ. Καδιανάκης στον οποίο εκφράζω γι' αυτό τις θερμές μου ευχαριστίες. Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να τον συχαρώ για τις δημοσιεύσεις του στα Β.Ν. σχετικά με τις εκπαιδευτικές δραστηριότητες στην επαρχία μας της περιόδου 1924—39. Θέλω να πιστεύω ότι ο κ. Καδιανάκης θα αφήσει κατά μέρος τους διαταγμούς του και θα μας παρουσιάσει το συντομότερο και την ιστορία της περιόδου 1940—44 με την ίδια επιμέλεια και αντικειμενικότητα που τον διακρίνει.

Σ. Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΟΠΗ ΚΟΝΣΟΛΑΚΗ ΕΒΑΝΣ 77 — ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΟΥ ΛΑΔΙΟΥ

Η Ένωση Χημικών Ηρακλείου πραγματοποίησε στο Ηράκλειο διήμερο σεμινάριο για τη βελτίωση της ποιότητας του ελαιολάδου.
Δίνουμε στη συνέχεια τα συμπεράσματα από το σεμινάριο αυτό. (Σύντομες οδηγίες που πρέπει να ακολουθήσουν οι ελαιοπαράγωγοι και οι ελαιοουργοί για να βελτιωθεί η ποιότητα του ελαιολάδου).

Το ελαιόλαδο τη στιγμή που θα δημιουργηθεί στον ώριμο και υγιή ελαιόκαρπο είναι συνήθως άριστης ποιότητας και όσο πιο σωστή είναι η επεξεργασία μέχρι να πάει στον τελικό καταναλωτή, τόσο μικρότερη ποιοτική υποβάθμιση παθαίνει.

Πρώτα πρώτα θα πρέπει να προσέξουν οι ελαιοπαράγωγοι, κατά την ελαιουλλογή να τραυματιστεί ο ελαιόκαρπος όσο γίνεται λιγότερο, στη συνέχεια να αποθηκευτεί σε καθαρά και ξηρά δοχεία που αερίζονται ικανοποιητικά και κατόπιν να πάει όσο γίνεται πιο σύντομα στο ελαιοουργείο για αλέσση. Ιδανικό θα ήταν να αλέθεται την ίδια μέρα που μαζεύτηκε.

Για την ποικιλία χονδρόλας που συνήθως καρπός πέφτει από μόνος του μετά την ωρίμανση, καλό θα είναι τουλάχιστον να είναι στραμμένο στο έδαφος δίκτυ ελαιουλλογής για να μην τραυματίζεται ο καρπός ή να έρχεται σε επαφή με τις λάσπες του εδάφους.

Στο ελαιοουργείο θα πρέπει να προσεχτεί ώστε η άλεση ελαιοκάρπου ίδιας ποιότητας να γίνεται την ίδια ημέρα, και να μην παρατηρηθεί το φαινόμενο να εναλλάσσονται κακές ή σάπιες ελιές με καλές του επόμενου παραγωγού, διότι θα χαλάσει η γεύση και η οσμή και στον επόμενο παραγωγό από τις κακές ελιές του προηγούμενου.

Επίσης θα πρέπει να τροφοδοπιείται ο ελαιόκαρπος στο ελαιοουργείο με ιμάντα και όχι με κοχλία ο οποίος τραυματίζει τον καρπό και παρατηρείται απώλεια λαδιού στο πλύσιμο του.

Η αποφύλλωση πρέπει να είναι πλήρης, διότι τα πράσινα φύλλα της ελιάς όταν αλεστούν μαζί με τον καρπό πικρίζουν περισσότερο το λάδι με τα νιτρίτες. Στη συνέχεια ακολουθεί το πλύσιμο με νερό του ελαιόκαρπου και εδώ πρέπει να γίνεται συχνή αλλαγή του νε-

ρού πλυσίματος για να φύγουν οι ακαθαρσίες οι οποίες προσδίδουν στο λάδι γεύση «χωματίλας».
Το σπάσιμο του ελαιόκαρπου είναι σωστότερο να γίνεται με σφυρόμυλο και κατόπιν η μάλαξη πρέπει να μην γίνεται σε πολύ μεγάλες θερμοκρασίες. Κατόπιν προχωρούμε στη φυγοκέντρηση, όπου πρέπει να αποφεύγονται πάλι τα πολύ ζεστά νερά και οι μεγάλες ποσότητες νερού, διότι με τις μεγάλες θερμοκρασίες καταστρέφονται τα φυσικά συντηρητικά και τα αρωματικά συστατικά, με τα οποία είναι προικισμένο από τη φύση του το λάδι.

Επίσης με τις μεγάλες ποσότητες νερού στη φυγοκέντρηση διαλύονται οι πολυφαινόλες που χρησιμοποιούνται στο λάδι για να αντιστέκονται στην τάγγιση. Όταν παραχθεί το λάδι, θα είναι προτιμότερο να πωλείται αμέσως, διότι όσο παραμείνει στα χέρια του ελαιοπαράγωγού σε όχι πολύ καθαρά βαρέλια, που εσωτερικά συνήθως είναι σκουριασμένα μαζί με τη μούργα που κατακαθίζει στον πυθμένα του βαρελιού, υποβαθμίζεται με πολύ ταχείς ρυθμούς.

Η σωστή αποθήκευση του ελαιολάδου γίνεται σε καθαρές δεξαμενές με κατάλληλη επεξευρωμένη βαφή στο εσωτερικό, οι οποίες είναι στεγασμένες σε κτήριο δροσερό, γιατί ένας μεγάλος εχθρός του λαδιού είναι οι μεγάλες θερμοκρασίες που αναπτύσσονται το καλοκαίρι.

Μετά την κατακάθιση στον πυθμένα κάθε δεξαμενής των ξένων υλών και της υγρασίας που θρίσκονται στο λάδι σε ποσοστά μέχρι και 10% πρέπει να γίνεται μετάγγιση του διακυού λαδιού σε καθαρή δεξαμενή, διότι η παραμονή του κατακαθισμένου λαδιού μαζί με τη μούργα συντελεί στην ταχύτερη υποβάθμισή του.

Η μετακίνηση του ελαιολάδου από τα κέντρα παραλαβής στις εγκαταστάσεις εμφιάλωσης του ή χύμα με προσοχή στην εξαγωγή (Ιταλία) πρέπει να γίνεται με καθαρά δοχεία, επίσης η φορτοεκφόρτωσή του και οι διάφορες μεταγωγές πρέπει να γίνονται με σωληνώσεις που δεν έχουν μπρούτζινα εξαρτήματα και με ειδικές αντλίες ελαιολάδου (γγραναζωτές, ολιγόστροφες)

Το Δ.Σ. Χημικών Ηρακλείου

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΑΝΩ ΒΙΑΝΝΟΥ

● Συνέχεια από τη σελ. 1
βελτίωση, ο Συνεταιρισμός μπορεί να βοηθήσει στη μείωση του κόστους του ελαιολάδου για να μεγαλώσει έτσι το κέρδος του παραγωγού:

— Με την αύξηση της παραγωγής, η οποία μπορεί να πραγματοποιηθεί με καλύτερους όρους καλλιέργειας. — Με σωστή λίπανση, για να μειωθεί η σπατάλη που γίνεται στη χρησιμοποίηση ακατάλληλων ή μη απαραίτητων λιπασμάτων. Ο συνεταιρισμός μπορεί να πραγματοποιήσει κατά περιοχές εδαφολογικές εξετάσεις και να δώσει οδηγίες στους παραγωγούς για τα λιπάσματα που χρειάζεται το κάθε κτήμα τους.

— Με σωστό κλάδεμα, που θα υποδεικνύει ειδικός ελαιοκόμος από τον οποίο έχει ανάγνη ο Συν/σμός, με τη δημιουργία ειδικών συνεργείων στα οποία συντονισμένα μπορούν να δουλέψουν αυτοί που ασχολούνται στην περιφέρεια με το κλάδεμα ή συμπληρώνοντας οι ίδιοι την πείρα τους με επιστημονικές γνώσεις.

— Σε πιο προχωρημένο στάδιο ο Συν/σμός θα μπορέσει να δημιουργήσει συνεργείο οργώματος αλλά και περιούλογής ή και πλήρη υποδειγματική καλλιέργεια εκτάσεων που μπορούν να του παραχωρήσουν συνεταιρείοι.

Έτσι μονάχα θα μπορέσει να συνεχιστεί η μονοκαλλιέργεια της ελιάς που υπάρχει στην περιφέρειά μας. Αλιώτικα θα βρεθούμε στη δυσάρεστη θέση να είμαστε ασύμφορη ή καλλιέργεια της ελιάς ακόμη και για δική μας χρήση, για να φτάσουμε στο σημείο να χρησιμοποιούμε εμείς οι ίδιοι σπασμένο. Λίγο φανταστικό σήμερα, μα καθόλου απίθανο αν δεν εκσυγχρονίσουμε την ελαιοκαλλιέργεια.

Ο Πρόεδρος του Συνεταιρισμού στην ενημέρωσή του ανέφερε τα υψηλά ποσά που ο Συν/σμός σήμερα διακινεί

των 570 εκατομμυρίων δρχ. με τάση ανόδου. Από αυτό γίνεται ολοφάνερο πως με το σημερινό προωπτικό, παράλληλη τη φιλότιμη προσπάθεια που καταβάλλει, είναι αδύνατο να παλέψει τον όγκο που παράλληλα είναι εκθειμένο σε αθέλητα λάθη με σοβαρές επιπτώσεις. Ιδιαίτερα στην περίοδο λειτουργίας του ελαιοουργείου, κάτω από το βάρος της δουλειάς που υπάρχει, δημιουργούνται πολλές αντιθέσεις παραγωγών και υπαλλήλων — εργατών, με σοβαρές επιπτώσεις. Διαπληκτισμοί, αδικαιολόγητοι, αποχωρήσεις από το Συν/σμό κλπ. Επισκολευθόν αυξητήσεις στα κέρφηνα ή κατ'ιδίαν και όλα αυτά εις βάρος του συνεταιριστικού πνεύματος.

Οι συνέπειες της κατάστασης αυτής πιστεύω πως θα μετριστούν ή και θα εξαλειφθούν, αν τουλάχιστο κάθε Κυριακή το απόγευμα πράγμα τοποικίται μια κοινή συνάντηση του Διοικητικού Συμβουλίου και του προσωπικού του ελαιοουργείου. Σ' αυτή θα μπορούν να παρευρίσκονται και συνεταιρείοι που να αναφέρουν τυχόν παρατηρήσεις τους, παράνομα κλπ.

Έτσι με τις επεξηγήσεις που θα δίνονται, τη διαπίστωση αδυναμιών και τη λύση όσων προβλημάτων (πέρα από τα έκτακτα) παρουσιάζονται, εξασφαλίζεται η ομαλότερη λειτουργία του ελαιοουργείου και του Συν/σμού γενικότερα. Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο ως μελετήσει καλά τις όλες εργασίες του Συνεταιρισμού και ως προχωρήσει στο πιο σύντομο χρονικό διάστημα στην πρόσληψη Διευθυντή του Συνεταιρισμού, Λογιστή και γεωπόνου.

Ιδιαίτερα θα πρέπει να επισημανθεί αυτό που ο κ. Πλαντζωνάκης ανέφερε: Ότι ο Συν/σμός έχει ανέβει οικονομικά, ξεχρέωσε όσα χρυστούσε και δεν έχει ανάγκη δανείου

κινήσεως τον Οκτώβριο για να ξεκινήσει το Ελαιοουργείο, όπως γινόταν παλαιότερα. Κι αυτό βέβαια θα περιμένουν οι συνεταιρείοι, σε μια σύντομη επόμενη Γενική Συνέλευση να ενημερωθούν σε λεπτομέρειες και για όλες τις δραστηριότητες του Συν/σμού.
Προς αυτή την κατεύθυνση θα πρέπει να σφραγίσει όλη η δραστηριότητα του Συν/σμού. Στην ανεξαρτητοποίησή του, την ιδιοσυντήρηση, την αυτοχρηματοδότηση, την αύξηση της παραγωγής, τη βελτίωση της ποιότητας.

Έτσι μονάχα θα μπορέσει να παρακολουθήσουμε τις σημερινές εξελίξεις προς κάθε κατεύθυνση, γιατί αλλιώς θα μείνουμε πίσω από πολλές άλλες περιοχές, οι οποίες προχωρούν με πολύ γρήγορους ρυθμούς.
Ο Συνεταιρισμός Άνω Βιάν

που ξέφυγε από την κατάσταση που βρισκόταν πριν 10—15 ή 20 χρόνια. Έχει γίνει μεγάλη επιχείρηση, κι αν δεν οργανωθεί σωστά, δεν θα προχωρήσει και σωστά, από τε ο κίνδυνος να πέσει σε ανεπανόρθωτα λάθη με πολύ σοβαρές επιπτώσεις για το μέλλον του, είναι πολύ μεγάλος. Μια επόμενη γενική συνέλευση, που εύχομαι να είναι σύντομη, ασφαλώς θα εγκρίνει τα βήματα αυτά του Δ.Σ. Βήματα απαραίτητα για να συγχρονιστεί ο Συνεταιρισμός με τη σημερινή τεχνολογία και οργάνωση επιχειρήσεων, για να μπορέσει να κάνει πράξη την παράγραφο 2 του άρθρ. 3 του καταστατικού του, να καλύπτει, με τις δραστηριότητές του, ολόκληρο το φάσμα της παραγωγής, με τοποίησης και εμπορίας των αγροτικών προϊόντων κλπ.

Η ΥΔΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Στο προηγούμενο φύλλο των Β.Ν. αναφέρθηκε πως όλο τον περασμένο χειμώνα και μέχρι σήμερα, οι βρύσες του χωριού ανοίγουν μόνο για μια ώρα.

Για την αντιμετώπιση της κατάστασης αυτής το Κοινωνικό Συμβούλιο αποφάσισε να βγάλει νέα γεώτρηση και ζήτησε σχετική πίστωση.

Από τη Νομαρχία εγκρίθηκε 1.500.000 για το σκοπό αυτό. Αλλά δυστυχώς δεν φτάνουν. Έτσι έγινε πρόταση στην Υ.Ε.Β. να αναλάβει το έργο και το ποσό που θα χρειαστόταν ακόμη, θα ζητούσαν από τη Νομαρχία να χορηγηθεί από νέες πιστώσεις, αλλά δεν δέχτηκε.

Οι κάτοικοι ρωτούν: Τι θα γίνει; Είναι καταδικασμένοι να διψούν συνέχεια; Γιατί τότε αδιαφορία; Αδυναμία χρηματοδότησης, αδιαφορία ή κακή μεθοδολογία στην αντιμετώπιση του προβλήματος, με τη μεγάλη αξιότητα που βρίσκεται στον Άγ. Βασίλειο;

Τα έργα ύδρευσης, σύμφωνα με την κυβερνητική πολιτική βρίσκονται στην πρώτη θέση.

Γι' αυτό οι κάτοικοι του Αγ. Βασιλείου περιμένουν από τον κ. Νομάρχη, να παρέμβει δυναμικά για να δοθεί άμεσα ρεαλιστική λύση στο πρόβλημα. Κι αυτό χωρίς καθυστερήσεις και γραφειοκρατικές διαδικασίες.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ ΑΡΒΗ

Με τη συμμετοχή πολλών κατοίκων της Άρβης ιδρύθηκε Πολιτιστικός Σύλλογος. Στις αρχαιρεσίες που έγιναν εκλέχτηκαν Διοικητικό Συμβούλιο και Εξελεγκτική Επιτροπή.
Το Δ.Σ. συγκροτήθηκε σε

σώμα ως εξής:
Πρόεδρος: Γεωργιανάκης Στέλιος, Ιερέας — δάσκαλος
Αν/δρος: Μάλλιος Χρήστος
Γραμματέας: Παπαδογιαννάκης Στέλιος
Ταμίας: Συγγελάκη Γεωργία και μέλη: Αγγελάκη Πόπη, Γοντικακή Μιχάλης και Παπαδογιαννάκης Μανώλης.

Στην Εξελεγκτική Επιτροπή εκλέχτηκαν οι: Ζωϊκάκης Ιωάννης, Μπαρμπαγαδάκη Μαρία.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Με πρωτοφανή κακοκαιρία πέρασε όλος ο Μάρτης. Αναφέραμε και στο προηγούμενο φύλλο πως ο χιονιάς ξεκίνησε από τις 3 του Μάρτη και, με εξαίρεση λίγες μέρες, τις υπόλοιπες χιονίζε που πολλές φορές έφτανε μέχρι και την παραλιακή ζώνη. Χιόνι έχει πέσει στην επαρχία μας το Μάρτιο και σε περασμένα χρόνια πολλές φορές. Εκείνο όμως που εντυπωσίασε φέτος ήταν η διάρκεια επί πολλές ημέρες και η χαμηλή θερμοκρασία, η οποία και προκάλεσε πολλές ζημιές, ιδιαίτερα στα κηπευτικά και τις μπανάνες. Οι υπαίθριες μπανάνες έπαθαν ζημιά ολικήρωτική. Πολύ μεγάλη ζημιά είναι και η ζημιά των θερμοκηπίων.

ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ

Ολοκληρώθηκαν οι κτιριακές εργασίες στο Κέντρο Υγείας Βιάννου.

Το Παγκρήτιο Βενιζέλιο Γενικό Νοσοκομείο προκήρυξε μεθοδικό διαγωνισμό που θα γίνει στις 15 Μαΐου για προμήθεια οικοσκευών.

ΣΤΟ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟ ΑΝΩ ΒΙΑΝΝΟΥ

Άρχισαν και πάλι οι εργασίες για την ανέγερση του διδαστηρίου που θα στεγαστεί το Δημοτικό Σχολείο Άνω Βιάννου.

Στη διάθεση του Εργολάβου βρίσκονται 30.000.000 τα οποία πρέπει να απορροφήσει σε εργασίες, για να γίνει νέα χορήγηση, με τη δυνατότητα υπέρβασης του παραπάνω ποσού που θα καλυφθεί από νέα πίστωση.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΕ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥΣ

● Συνέχεια από τη σελίδα 1
Παιδιαδικής Κων/νος του Στυλιανού

Αντιπρόσωποι στην Ένωση:
Διακάκης Κλέαρχος του Βασιλείου
Ζουμάκης Γεώργιος του Ιωάν. Συμαρόκης Γεώργιος του Βασιλείου.

Συνεταιρισμός Συκολόγου
Διοικητικό Συμβούλιο:
Ελευθέριος Αγαπουλάκης
Νικόλαος Στρατάκης
Απόστολος Πανακάκης
Αλέξανδρος Στρατάκης
Ιωάννης Γιανναδάκης
Εποπτικό Συμβούλιο:
Γεώργιος Πετροπάκης
Σπύρος Μεθυμάκης
Εμμανουήλ Ζαχαράκης

Αντιπρόσωποι στην Ένωση:
Ελευθέριος Αγαπουλάκης
Γεώργιος Πετράκης
Απόστολος Πανακάκης

Συνεταιρισμός Άρβης
Διοικητικό Συμβούλιο:
Αγγελάκης Μιχάηλ του Δημ. Μπαρπατάκης Μανώλης του Παύλου
Πνευματικάκης Γεώργιος του Π' Λεωνίδα
Συγγελάκης Εμμ. Ι.
Πετροπάκης Γεώργιος Ι.

Εποπτικό Συμβούλιο:
Κωνσταντίνος Ιωάννης του Μασθαίου
Κωνσταντίνος Ιωάννης του Χαριδημού
Χουλιάνης Εμμανουήλ του Στυλιανού

Αντιπρόσωποι στην Ένωση:
Ηλιάκης Μύρων του Εμμαν. Ιωιτάκης Γεώργιος του Πέ-

τρού
Κωνσταντίνος Χαράλαμπος του Εμμανουήλ
Σταυρακάκης Νικόλαος του Εμμανουήλ
Συγγελάκης Εμμανουήλ του Ι. Πετροπάκης Γεώργιος του Ι.

Συνεταιρισμός Πεύκου
Διοικητικό Συμβούλιο:

Βερβελάκης Νίκος Γ.
Τραγκαράκης Απόστολος Ι.
Ποτινάκης Εμμ. Ι.
Χατζονικολάκης Εμμ. του Γ.
Βασιλάκης Δημήτρ. του Ι.

Εποπτικό Συμβούλιο:
Βασιλάκης Ηλίας του Εμμ.
Σταυρούλακης Νικόλαος του Γ.
Πατεραντωνάκης Απ. του Γ.
Αντιπρόσωποι στην Ένωση:
Πετροπάκης Γεώργιος του Εμμ. και της Μαρίας.
Μαργαριτάκης Ιωάννης του Εμμ.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

● Συνέχεια από τη σελίδα 1
— Το ίδιο ερώτημα υποβάλλουν προς την ΔΕΗ και κάτοικοι της Άρβης που ζητούν την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος σε γεωτρήσεις. Η παροχή αυτή θα μειώσει αρκετά το κόστος του νερού, που αναπόφευκτα επηρεάζει το κόστος των αγροτικών προϊόντων της περιοχής όπως, είναι η μπανάνα, το αγγούρι, η ντομάτα και άλλα εξαγωγίματα, που έτσι δεν μπορούν να ανταρξουν στον ανταγωνισμό άλλων περιοχών.

ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

● Συνέχεια από τη σελίδα 1
ούνται οι ταξικές κοινωνικές δυνάμεις με ξεκαθαρισμένο στόχο το σπάσιμο των παραγωγικών σχέσεων με την κοινωνικοποίηση και την αυτοδιαχείριση όχι μόνο των μέσων παραγωγής αλλά και των μέσων εξουσίας.

2) Θεσμός και χώρος, όπου δημιουργούνται νέες κοινωνικές και παραγωγικές σχέσεις και όπου η εξουσία περνά σταδιακά άλλα συνολικά στο ΛΑΟ.

Εμπρός λοιπόν, φίλε Λευτέρη και φίλε Βιαννίτη, για μια θιαννίτικη κοινωνία αυτοδύναμη, που η ανάπτυξη της θα περάσει στον ίδιο στο Λαό, όπου οι Πρόεδροι, τα κοινοτικά συμ-

βούλια, οι Νομαρχιακοί Σύμβουλοι θα αγωνίζονται για να περάσει η εξουσία αυτή στο ΛΑΟ πιο γρήγορα.

Εμπρός, Βιαννίτες, για να εδραιώσουμε στον τόπο μας με την τούτη ιστορία του, την ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ για την οποία αγωνιστήκαν και θυσίαστηκαν (πάραι) πολλοί συνεταιρχιώτες μας.

Εμπρός, να συνεχίσουμε τον Αγώνα τους και να δικαιοσύνη τα οράματά τους, που είναι και δικά μας οράματα.

Εμπρός για μια αυτοδύναμη, κοινωνικοποιημένη και αυτοδιαχειριζόμενη θιαννίτικη περιοχή με το ΛΑΟ της υποκαίμενο και πρωταγωνιστή και όχι αντικείμενο εκμετάλλευσης.